

เทศน์เช้า วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๙

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ธรรมะเป็นสัจธรรม นี่ของจริง ของจริงที่เป็นนามธรรม แล้วที่มันจะ
ไขว่คว้าได้มีอะไร

หลวงตาพระมหาบัวท่านสอนไว้ “มีอย่างเดียวเท่านั้นที่พิสูจน์ธรรมะได้ คือหัวใจของคน”

หัวใจๆ พิสูจน์ธรรมะได้ แต่ทุกข์เกือบตาย

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนพระโมฆราชนะ “เธอจงมองโลกนี้เป็นความว่าง”

โลกนี้ไม่มีอะไรเลย ไม่มีอะไรเลย แต่คนมันเกิดมา สัตว์มันเกิดมา สิ่งมีชีวิตมันเกิดมา
มันเกิดมาเพราะอะไรละ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนเลย กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา

เราเห็นแต่มนุษย์ เห็นแต่สัตว์ สัตว์อบายภูมิ นรกอเวจี เราพิสูจน์อย่างไร สวรรค์พิสูจน์
อย่างไร พิสูจน์ได้ไหม

เพราะมันเป็นอย่างนี้ไง หยินกับหยาง รูปกับนาม มันมีของมันไง ถ้ามีของมันแล้ว จิตที่
เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ แล้วก็ซื่อป้อ แบกทุกข์ หามทุกข์กันอยู่อย่างนั้นนะ ไม่มีใครสามารถ
หาทางออกได้

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอาสาวัชยญาณทำลายอวิชชาในหัวใจขององค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า ในหัวใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใจ หัวใจอันนั้นพิสูจน์
ธรรมะไง พิสูจน์ธรรมะแล้วนะ จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ บุพเพนิวาสานุสติญาณ เรา
มาจากไหน เรามาจากไหน

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่าเราเคยเป็น เพราะปัจจุบันนี้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เรามาจากไหน มาปัจจุบันเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่ที่มันจะมาเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ ตั้งแต่พระเวสสันดรไปทศชาติ ๑๐ ชาติ สร้างคุณงามความดีมาทั้งนั้นนะ สร้างคุณงามความดีมาจนจิตมันเป็นความดีไป

คนคิดบวก คิดลบไม่เป็น คิดลบไม่ได้ แต่ไปเผชิญสังคม เทวทัตๆ ตั้งแต่ซุกกิด คิดลบทำลายล้างมาทุกภพทุกชาติ มาเกิดเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ก็มาเกิดเป็นเทวทัต ก็ตามมาทำลายล้าง ไม่จบ แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ได้อาฆาตมาดร้ายเลย

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ เขาจะมาขอขมาใจ ขอขมาเพราะเขาระลึกได้ คิดได้ ยังดี ยังคิดได้ ยังสำนึกความผิดได้ จะมาเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จะมาขอขมาลาโทษ จะไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

พอจิตมันเป็นธรรมไป พอเคารพแล้ว ร่างกายนี้มันสกปรก จะไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าต้องชำระร่างกายให้สะอาดก่อน ลงจากแคร่ หามกันมา มันจะตายอยู่แล้ว ไกล่ตาย หามกันมา พอทำจรดดิน พรวด สดๆ ร้อนๆ สดๆ ร้อนๆ

กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา

มีใครบ้างที่ดำริจะฆ่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มี ไฉ่พวกลัทธิศาสนาต่างๆ มันอิจฉัตรร้อนทั้งนั้นนะ ถ้วยลาภๆ เขาเคยยิ่งใหญ่ เขาเคยมีคนเคารพนบนอบไป พอองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอก ไม่ใช่ๆ ไม่ใช่คือมันว่างเปล่า ทำแล้วมันเสียฟรี ไม่ได้ประโยชน์อะไร ไม่มีประโยชน์ก็ละทิ้งๆ ไป

คนคิดดำริในหัวใจที่จะทำลายล้างพระพุทธเจ้ามากมาย แต่คนที่ลงมือคือเทวทัต จ้างนายแม่นธนูไปยิง จ้างคนไปด่า ทุกอย่าง สุดท้ายระลึกได้

สิ่งที่ว่าลงนรกอเวจี ไฉ่ตรงนั้นไง ไฉ่ตรงที่ทำนะ ไฉ่ตรงที่ทำ เห็นไหม

เราเกิดมาเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนา ทำดีทำชั่ว ทำดีทำชั่ว หัวใจที่มันเอาไปได้ก็บุญและบาป ดีหรือชั่วที่มันได้กระทำ

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอน เราทำมาหากินได้ เงินมาบาทหนึ่ง เลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่สิ่งหนึ่ง ทำธุรกิจการค้าสิ่งหนึ่ง เลี้ยงครอบครัวสิ่งหนึ่ง อีกสิ่งหนึ่งฝังดินไว้ ฝังดินไว้

เสียสละ เจตนาเกิดจากจิต ทำดีทำชั่วเกิดจากจิต ความคิดเกิดจากจิต ไม่ใช่จิต แล้วกิเลสมันครอบงำตรงนั้นนะ เวลามันครอบงำตรงนั้นมันก็ไหลไป ใจมันไหลไป เพราะจิตได้สำนึกคนมีวิชา

หลวงปู่สอนไว้ว่า บ้านของกิเลส บ้านของอวิชชาคือจิต จิตได้สำนึกนั้น

เพราะจิตได้สำนึกเพราะอะไร เพราะมันคุมจิตดวงนั้น เพราะจิตดวงนั้นเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ถ้ามันทำคุณงามความดีไว้ มันก็ไปเกิดเป็นเทวดา เป็นอินทร์ เป็นพรหม มันก็มีอวิชชาควบคุมมันไป

เวลาเทวดา อินทร์ พรหมมาฟังเทศน์องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มาฟังเทศน์หลวงปู่มันไป ฟังเทศน์หลวงปู่มันเพราะอะไร เพราะเขาเป็นสัมมาทิฐิ เขาถึงระลึกถึง ชีวิตมันเกิดมาทำไม เกิดมาเพื่ออะไร ทั้งๆ ที่เป็นเทวดาก็ไม่หลงระเหิกับทิพย์สมบัติอันนั้นไป เพราะเวลามันตาย เทวดาตาย พรหมตาย ก็เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะมาเกิดเป็นเราไง เวลาตายจากพรหมลงนรกไปเลย

นี่ไง อวิชชาไง พญามารไง

โลกนี้ว่างเปล่า ว่างเปล่าเพราะธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เธอจงมองโลกนี้เป็นความว่างเปล่า

ถ้ายังภาวนาไม่เป็น ถ้าความว่างเปล่านี้ ดูโลกนี้สิ เราโดนโลกธรรม ๘ กระหน่ำรุนแรงทั้งนั้นนะ มีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศ กระทำ ถ้ามันว่างเปล่า มันก็ไม่เจ็บไม่ปวด ไม่เดือดไม่ร้อนใจ แล้วสิ่งที่มันโดนโจมตีเพราะอะไร

กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา มีเวรมีกรรมมาต่อกันมา ไม่มีเวรไม่มีกรรมต่อกันมา คุณสมุญษย์เกิดมาในโลกนี้มากมาย ทำไมเขาไม่มายุ่งอะไรกับเราเลย ทำไมมันมายุ่งแต่ใน

พระพุทธศาสนาชาวพุทธละ พวกศรัทธา พวกสายบุญสายกรรมนั้นนะ ฟาดฟันกันอยู่นั้นนะ มัน
เป็นประโยชน์กับใคร

ถ้าครูบาอาจารย์มองโลกนี้เป็นความว่างเปล่า ก็กรรมของเอ็งไง เอ็งฟาดฟันกันไปเถอะ

ฝังดินไว้ๆ มันฝังลงที่หัวใจนั้นหมด ดีหรือชั่ว

เพราะดีหรือชั่ว เวลามันเป็นไปๆ เวลาสิ่งที่มันเกิดขึ้น เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบ
พระพุทธศาสนา ทำไมคนนั้นเขาอุดมสมบูรณ์ คนนั้นเขามีคนอุ้มชูบูชา ทำไมเรานั่งอยู่คนเดียว
ไม่มีใครสนใจเลย เพราะอะไร เพราะเอ็งไม่ได้ทำมา

เพราะเราบวชเป็นพระไง เวลาออกอุตงค์ไป กับพวกพระด้วยกัน เวลาไป มันวัดบารมี
ธรรม

เวลาครูบาอาจารย์ คนที่มีบารมีในสายหลวงปู่มั่น หลวงปู่ฝั้นท่านสร้างของท่านมา แล้ว
ยิ่งหลวงตาพระมหาบัว เพราะหลวงปู่มั่นรอแล้วรออีก

“มหาดีทั้งภายนอกและภายใน”

ภายนอกดูสิ กุฎาติ ภายในเป็นพระอรหันต์ แล้วยังมีข้อวัตรปฏิบัติ เห็นไหม ภายนอก
ภายใน

ภายนอกคือข้อวัตร ตอนที่ยังไม่ออกมาโครงการช่วยชาติฯ ใครห้ามไม่ได้เลย มาลบหลู่
พระพุทธศาสนาไม่ได้ สิ่งที่ทำมันย่ำยีพระพุทธศาสนา ธรรมและวินัยๆ ใจ เหยียบหัว
พระพุทธเจ้าก็เหยียบธรรมและวินัย ธรรมและวินัยเป็นศาสดาใจ ลบหลู่ธรรมและวินัยแล้วจะ
มาฝึกหัดปฏิบัติ ท่านไล่หนีหมดนะ

นี่ไง เวลาที่หลวงปู่มั่นรอ รออย่างนั้นไง รอคนที่ได้สร้างอำนาจวาสนาบารมีมา

ถ้าไม่ได้สร้างอำนาจวาสนาบารมีมานะ พอหลวงปู่มั่นดูทีเดียว โอ้โฮ! มันโจมตีเลย ไม่
รัก ลำเอียง

แต่หลวงตาท่านบอกเลย ท่านเป็นเขียง เป็นเขียงให้หลวงปู่มั่นสับๆ

เพราะท่านมีอำนาจวาสนานะ คนมีอำนาจวาสนาจะรื่นเริงอาหาญ ภูมิใจ ภูมิใจว่า
ได้เป็นบุคลากรในพระพุทธศาสนา ให้หลวงปู่ฉันได้แสดงธรรม

ถ้าไม่เป็นเชียงให้สับ คือว่าท่านสับท่านโขกหลวงตาพระมหาบัว ตีวัวกระทบคราด ใจ ใจ
พวกที่เข้าไปอ่อนด้อยอย่างนี้ เข้าไปจะให้ อ้อย! ลอยไปลอยมา เป็นลูกศิษย์หลวงปู่ฉัน

หลวงปู่ฉันบอกไว้หมดนะ ใจพวกแซงหน้าแซงหลัง

มันมาเอาแบรนต์ เอาเชื้อเอาไข แล้วก็ไปขายกิน มันไม่เป็นข้อเท็จจริงใจ

แต่ท่านพูดเอง เราเป็นเชียง ให้หลวงปู่ฉันสับๆ คือพวกที่อ่อนไหว แต่ไม่ได้เลย พูดถึง
ความผิดพลาดเขา เขาโกรธนะ ต้องพูดถึงคนอื่นกระทบไป ถ้ามันมีวาสนามันก็คิดได้ มันก็เป็น
ประโยชน์กับมัน

ถ้ามันคิดไม่ได้มันก็บอก เขาว่าคนอื่น เขาว่าคนอื่น ไม่ได้ว่ากู แต่เวลาทอง มันอยาก
หยิบเอาเอง ลากนี่มันตะครุบเลย แต่เขาให้อริยทรัพย์มึง มึงยังโง่

นี่ไง เวลาอยู่กับครูบาอาจารย์ถ้าเป็นธรรมๆ ใจ คนเป็นธรรมอาหาญรื่นเริง ยิ่งครูบา
อาจารย์สับ ใจโฮ! มันเป็นเรื่องที่มีคุณค่า นี่ไง พิกุลร่วงจากปาก ร่วงจากปาก ถ้าไม่ได้แสดงธรรม
ท่านไม่พูดกับใครหรอก มันเรื่องไร้สาระ

โลกนี้ว่างเปล่า โลกนี้เป็นความว่าง ไม่มีสิ่งใดเลย ใจสิ่งที่มียู่นี้เป็นเวรเป็นกรรมของ
สัตว์ สัตว์โลกเป็นไปตามกรรม เขาเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ

เธอจงมองโลกนี้เป็นความว่าง

มองเป็นความว่างได้มันต้องมีสติปัญญาใจ ถ้าไม่มีสติปัญญา ว่างตรงไหนล่ะ มันจะ
กวนมาเป็นของมันหมดนะ แล้วกวน ๓-๔ โลก มันยังเอาไม่พอเลย ตัณหาความทะยาน
อยาก แล้วเวลาใช้สอยแค่นั้นนะ ดูลิ ห้างสรรพสินค้ามันขาย ไปกว้านซื้อกันมาเก็บไว้ในบ้าน
เต็มเลย ไม่ได้ใช้ อยากได้ๆ

มองโลกเป็นความว่าง นี่ไง พระถือผ้า ๓ ผืน ถูตวงควัตร ฉันทมื่อเดียว วันพระ วันโกน เนสัชชิก ไม่นอนทั้งนั้นนะ เพื่ออะไร ก็เอ็งจะเป็นนักรบไง ถ้าเอ็งจะเป็นนักรบ เอ็งก็ต้องรบกับ กิเลสค้นหาความทะยานอยากในใจของเอ็ง

กิเลสค้นหาความทะยานอยาก ครอบครวัของมารมีวิชา คือพ่อของมัน มันมีลูกสาว ๓ คน ความโลภ ความโกรธ ความหลง ยังมีกิเลสจรมานในหัวใจอีกมากมายมหาศาล แล้วมันชี้ ใส่หัวใจให้ทุกข์อยู่นี่ไง มันคิด มันลุ่มมันหลง มันพลิกมันแปลง

ความคิดเราทำลายใคร ทำลายต่อเมื่อเราคิดแล้วเราวางแผนแกล้งเขา นั่นทำลายเขา ความคิดมันทำลายใคร ก็ทำลายมึงนั่นแหละ ทำลายหัวใจเอ็งนั่นแหละ ไปกว้านเอาฟืนเอาไฟ มาทั้งหมดนะ แล้วเผาๆ

คนฉลาดไง มองโลกนี่เป็นความว่าง ไม่ไปกว้านมา กรรมของสัตว์

ครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมนะ เวลาท่านมองสิ่งใดแล้วท่านปลงธรรมสังเวช

อย่าดูถูกความนิ่งอยู่ของพระอริยเจ้า

พระอริยเจ้านิ่งอยู่ ดู เห็น คิดทั้งหมดแล้ว อยู่ในใจ ไม่มี ไม่ไปกว้านเอาฟืนเอาไฟมา แต่ มันมองได้ด้วยธรรมใจ

ด้วยธรรม ก็มันต้องมีเหตุ มันต้องมีปัจจัย มันถึงเกิดอย่างนั้นนะ ที่มันเกิดอย่างนั้น เพราะอะไร เพราะเอ็งไปกว้านมันมากันทั้งนั้นนะ แล้วไปกว้านเอามา เวลามันเผาจนหัวใจก็มา ทุกข์มาร้อนนั้นนะ ถ้ามีสติปัญญาจะ วาง สิ่งใดที่เกิดขึ้น

หลวงตาพระมหาบัวท่านพูดนะ โครงการช่วยชาติฯ หลายหมื่นล้าน หลายๆ หมื่นล้าน เป็นสมบัติสาธารณะทั้งนั้นนะ สุดท้ายท่านก็เหลือผ้า ๓ ผืนเหมือนเดิม สมบัติของท่านก็มีผ้า ๓ ผืน บาตร ๑ ใบ บริหาร ๘ เท่านั้นเป็นสมบัติของสงฆ์ นอกนั้นเป็นสมบัติสาธารณะ สมบัติสาธารณะเพื่อสังคม เพื่อความสงบสุขในสังคมนั้น ถ้าผู้นำเป็นธรรม

ถ้าผู้นำไม่เป็นธรรม ทำอย่างนั้นไม่ได้ มันไม่มีความเชื่อถือ แล้วใครจะเชื่อจางกันไม่ได้

โลกนี้เป็นความว่าง ทำไมคนที่มั่งมีศรีสุขเขาถึงโอบอุ้มดูแลผู้ที่ทุกข์ที่ยากลำบาก เพราะใจเขาเป็นธรรมไง ถ้าใจเขาเป็นธรรมได้ แล้วใจเขาเป็นธรรม เขาจะเชื่อใจใครได้ไง เขาก็ต้องเชื่อผู้ที่ไม่เห็นแก่ตัว ผู้ที่ไม่หลบไม่เลี่ยง ไม่พลิกไม่แพลง ไม่หน้าไหว้หลังหลอก

นี่ไง ก็เลยเชื่อมั่น ก็เลยช่วยกันกู้ชาติขึ้นมาไง แล้วกู้ชาติขึ้นมา มันก็เป็นอำนาจวาสนาบารมี

มองโลกนี้เป็นความว่าง มันผ่านไปแล้ว มันเป็นอดีตไปแล้ว เรายังไปเก็บมาคิดนะ

ว่าไม่ให้ไปกว้านมาไง

ความดี องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๒,๐๐๐ กว่าปีมาแล้วนะ วันวิสาขบูชา ตั้งแต่วันเกิดเดือน ๖ ค่ำ วันเกิด วันตรัสรู้ วันปรินิพพานเป็นวันเดียวกัน แต่มันก็ ๒,๐๐๐ กว่าปีแล้ว แต่ละปีๆ ฉลองกัน ฉลองเพราะอะไร

เมตตาคุณ ไม่มีพระพุทธรูปศาสนาก็เซ่อเซอะอยู่อย่างนั้นนะ ไม่รู้อะไรเป็นอะไรหรอก รู้ รู้ วิชาชีพ เป็นดอกเตอร์ เป็นศาสตราจารย์ แต่ทำสมาธิไม่เป็น

ทำสมาธิเป็น หมายความว่า ผู้นั้นรักษาหัวใจของตนเป็น ผู้ที่รักษาของตนเป็น สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี

สุขที่แสวงหากันในสามแดนโลกธาตุ ไม่เคยมีความสุขจริง มันเจือด้วยอามิส เจือด้วยเวร ด้วยกรรมของสัตว์ทั้งสิ้น

แต่ถ้าเราทำของเราได้ เรามีอำนาจวาสนาของเรา อตุตา หิ อตุตโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ตนมีอำนาจวาสนา ตนวางพอกความฟุ้งซ่าน ความยึดมั่นถือมั่น ทิฏฐิมานะที่มันเกิดจากจิตที่มันปั่นหัวใจให้มันทุกข์อยู่เนี่ย วางมันได้ วางมันได้ด้วยคำบริกรรมพุทโธ ทำความสงบ ๔๐ วิธีการ

จิตมันสงบระงับเข้ามา สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี

เราหาความสุข หาความสุขก็เพื่อตัวเองทั้งนั้นนะ แล้วมันมีความสุขจริงไหมล่ะ พอได้มาแล้ว เอ๊ะ! ไม่จำเป็นเลยอะ ทุกข์เกือบตาย พอได้อะไรมา เอ๊ะ! มันเป็นของภายนอก ไม่ใช่ของภายในอะ

แล้วนักปฏิบัติทั้งหลายทำสมาธิไม่เป็น ส่งออกทั้งนั้น ว่างๆ ว่างๆ

ว้างก็อวกาศไง ในตุ่มในไหก็ว้างไง แล้วมันมีชีวิตไหม

แต่เวลาจิตมันพุทโธๆ จิตมันเป็นตัวมันเอง สัมมาสมาธิคือไม่พาดพิงอารมณ์ คือความคิด แล้วว่างๆ นี่ใครคิด ใครบอกว่าว้าง แล้วถ้าตัวมันเองเป็นความจริงล่ะ มันถึงมหัศจรรย์ไง พอมหัศจรรย์ขึ้นมาแล้วนะ ก็ได้หนเดียวทั้งชีวิตนั่นนะ

กรรมฐานทำสมาธิแล้วเสื่อมทั้งนั้นนะ โดยธรรมชาติ สพุเพ ธมฺมา อนตุตา สพุเพ ธมฺมา อนตุตา เจริญแล้วเสื่อม

แต่มันไม่เคยมีเลย มันไม่เคยเจริญเลย คนไม่เคยมีตั้งค์เลย มันอีกเขาไปทั้งนั้นนะ คนมีเงินมากมายมหาศาล แต่เขาบริหารของเขาได้นะ

ชำนาญในวสีไง ชำนาญในการเข้าและการออก ชำนาญในการดูแลไง ถ้าชำนาญในการดูแล เห็นไหม

สรรพสิ่งในโลกนี้ที่เป็นนิจจัง เป็นมั่นคงถาวร ไม่มี ไม่มี ไม่มี

แล้วถ้ามันเป็นจริงขึ้นมาล่ะ

สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี มันถึงมหัศจรรย์ในหัวใจของตน ในพระพุทธศาสนา ในพระปฏิบัติสายหลวงปู่มั่นที่เป็นข้อเท็จจริง

ไฉ่พวกแซงหน้าแซงหลัง ไฉ่กะล่อนปลิ้นปล้อนมากมายๆ

ไฉ่ที่เป็นจริงเขานิ่ง

เพราะคนพิสูจน์ได้ยาก วาสนาเขาไม่มี

บอลโลก เห็นใหม่ เมสซีมันดังขนาดไหน คนทั้งโลกมีก็คน

คนปฏิบัติ หัวใจที่มีความซื่อสัตย์สุจริต ที่มีอำนาจวาสนาบารมี ที่จะมีการฝึกหัดปฏิบัติ
ตามข้อเท็จจริง ตามสัมมาทิฐิ

ประเทศไทย มีหลวงปู่่มั่นที่มาพิสูจน์ความจริง แล้วเป็นคนตรวจสอบลูกศิษย์ของท่านที่
ธรรมทายาท หลวงปู่แหวน หลวงปู่ฝั้น หลวงปู่มนต์สอนอบรมมาทั้งนั้น

ถ้าไม่มีครูบาอาจารย์ที่เป็นจริง พระพุทธศาสนายังไม่กันไปไม่มีวันจบวันสิ้น

แต่มีครูบาอาจารย์ที่แท้จริง ก.ไก่ ก.กา ว่ามา ทำผิดทำถูกอย่างไรว่ามา มันต้องมี ธรรม
ทั้งหลายมาแต่เหตุ มันต้องมีเหตุมีผลดี

ทำอะไรไม่เป็นเลย ไม่มีอะไรเป็นขึ้นเป็นอันเลย สิ้นกิเลส

เออ! มึงเพ้อเจ้อไปเถอะ

แล้วธรรมสังเวช สังเวชว่า เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา มีครูบาอาจารย์
ที่เป็นธรรม เป็นสัจธรรม พิสูจน์ความจริงอยู่แล้ว

แต่เราก็ถากถาง ไปกว้านเอาฟืนเอาไฟมาเผาตน

กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา ปลงธรรมสังเวช สังเวชผู้ที่หาบาปหากรรมใส่หัวใจของตน
เอวัง